Dosarul nr. 3-3819/2023
2-23189166-12-3-29122023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

26 iunie 2025 mun. *****

Judecătoria ***** sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Centru pentru Cooperare Juridică Internațională, privind anularea refuzului nr. *****, constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din *****, obligarea eliberării copiilor de pe rezultatele verificării de antecedente a candidaturii lui ***** pentru postul de *****, efectuată la solicitarea Centrului pentru Cooperare Juridică Internațională, obligarea informării reclamantului privind investigațiile sau procedurile penale în privința acestuia, obligarea dezmințirii informației prezentată *****-lui ca fiind bazată pe relatări false și nefondate despre integritatea reclamantului, încasarea prejudiciului moral de ***** lei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

La 29.12.2023 ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Centru pentru Cooperare Juridică Internațională, privind anularea refuzului nr. *****, constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din *****, obligarea eliberării copiilor de pe rezultatele verificării de antecedente a candidaturii lui ***** pentru postul de *****, efectuată la solicitarea Centrului pentru Cooperare Juridică Internațională, obligarea informării reclamantului privind investigațiile sau procedurile penale în privința acestuia, obligarea dezmințirii informației prezentată *****-lui ca fiind bazată pe relatări false și nefondate despre integritatea reclamantului, încasarea prejudiciului moral de ***** lei.

În motivarea cererii a invocat în fapt că la data de *****, în adresa Centrului Naţional Anticorupţie (denumit în continuare - pârât) a fost depusă o cerere, în realizarea dreptului de acces la informaţie, în temeiul Legii nr.982/2000 privind accesul la informaţie, prin care a solicitat datele/informaţiile care au stat la baza verificării şi circumstanţele care au determinat emiterea unei concluzii negative în privinţa sa pentru postul de *****, iar această verificare a fost efectuată de către pârât, la solicitarea Centrului pentru Cooperare Juridică Internaţională (*****) (denumit în continuare - terţ), însă, la data de *****, prin scrisoarea nr. *****, pârâtul a comunicat că nu poate remite astfel de informaţii, deoarece actele respective au fost remise solicitantului, fiind întocmit în exemplar unic.

Declară că ulterior, în temeiul art.162, art.164 alin.(1), art.165 alin.(1), art.166, art.167 Cod administrativ, la date de *****, a depus o cerere prealabilă în adresa pârâtului, prin care a solicitat să fiu informat în ce investigaţii sau proceduri penale a fost vizat, motiv din care a generat concluzia negativă privitor la integritatea sa, precum şi a dezminţi informaţia prezentată terţului ca fiind una bazată pe relatări false şi nefondate despre integritatea sa şi respectiv furnizarea informaţiilor solicitate prin cererea depusă la data de *****.

Declară că prin răspunsul nr. ***** (denumit în continuare – refuzul contestat), cererea prealabilă a fost respinsă de către pârât, acesta invocând faptul că obiectul sesizării prin cererea prealabilă din ***** a fost deja examinat prin cererea din *****. La fel, pârâtul a menţionat că „Prezentul răspuns este cu titlul informativ şi nu produce careva efecte juridice şi nu poate fi contestat”.

Afirmă că răspunsul respectiv i-a fost comunicat la data de *****, fapt confirmat prin semnătura ologrfa aplicată pe avizul de primire returnat pârâtului, de asemenea, acest fapt poate fi verificat prin consultarea paginii web a Poştei Moldovei, introducând codul de tracking a trimiterii poştale *****, aplicat pe plicul poştal.

Consideră că răspunsul Centrului Naţional Anticorupţie nr.***** este nefondat din următoarele considerente.

Menționează că în conformitate cu art.208 alin.(1) din Codul administrativ, „Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege”, iar potrivit alin.(4) din acelaşi articol „O acţiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acţiuni”.

Potrivit art.163 din Codul administrativ, „Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutăţeşte situaţia unei persoane faţă de situaţia din decizia iniţială: c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată”.

Relevă că coroborând normele precitate, se atestă că în situaţia descrisă sunt aplicabile norme ce stabilesc expres respectarea procedurii prealabile, fapt realizat de către mine prin depunerea în adresa pârâtului a unei cereri prealabile, prin care s-a invocat dezacordul cu acţiunile acestuia, totodată fiind important de menţionat că prin cererea depusă la ***** a solicitat obţinerea unor copii ale rezultatelor verificării antecedentelor sale, însă prin cererea prealabilă depusă la *****, reclamantul își exprimă deja dezacordul faţă de cererea menţionată anterior, susţinând că dreptul său de acces la informaţie a fost încălcat şi solicitând informaţii cu privire la investigaţiile sau procedurile penale în care a fost vizat, ceea ce a dus la concluzia negativă transmisă terţului. La fel, a solicitat dezminţirea informaţiei respective ca fiind bazată pe relatări false privitor la integritatea sa.

Susține că analizând conţinutul ambelor cereri, se poate observa cu uşurinţă că acestea au obiecte diferite, respectiv, argumentul pârâtului precum că motivele invocate prin cererea prealabilă depusă de către reclamant au fost deja examinate în cererea cu conţinut identic, considerând că cererea prealabilă depusă este o nouă petiţie cu acelaşi obiect, este nefondată şi urmează a fi respinsă. Or, astfel pârâtul încearcă să se eschiveze sub orice formă de obligaţia de a furniza informaţia solicitată de către reclamant.

Invocă că conform art.7 alin.(1) lit.a) şi b) din Legea nr.982/2000 privind accesul la informaţie, „Exercitarea dreptului de acces la informaţie poate fi supusă doar restricţiilor reglementate prin lege organică şi care corespund necesităţilor: respectării drepturilor şi reputaţiei altei persoane; protecţiei securităţii naţionale, ordinii publice, ocrotirii sănătăţii sau protecţiei moralei societăţii".

Declară că potrivit art.10 din Legea sus-enunţată, „(1) Persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie. (2) Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decît în condiţiile legii. (3) Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia de a-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate". Iar, conform art.11 din aceeaşi lege, „Furnizorul de informaţii, în conformitate cu competenţele care îi revin, este obligat: 1) să asigure informarea activă, corectă şi la timp a cetăţenilor asupra chestiunilor de interes public şi asupra problemelor de interes personal; 2) să garanteze liberul acces la informaţie.

Menționează că coroborând normele citate, se reţine că dreptul de acces la informaţie cu caracter personal despre sine, nu poate fi limitat de către posesorul informaţiei, la caz de către pârât. Or, limitarea accesului la informaţiile constituie o încălcare a principiilor generale ale dreptului şi se va considera contrară Constituţiei Republicii Moldova, iar în acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa constantă statuează că limitarea accesului persoanei la informaţia despre sine, ca fiind o încălcare a art.8 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, deoarece altă sursă de informaţie în privinţa formării sale nu exista (Gaskin versus Regatului Unit), CtEDO a statuat în cazul Chauvy and others vs. Franţa, unde în contextul plângerilor conform art.10 din Convenţie, s-a recunoscut pentru prima dată că „dreptul persoanei la protecţia reputaţiei" constituie parte a „dreptului ta protecţia vieţii private", protejat prin art.8 din Convenţie. Aceeaşi concluzie a fost expusă şi în cauza Pfeifer vs. Austria, în care suplimentar s-a statuat că statele au obligaţia pozitivă de a proteja dreptul individului la reputaţie.

Declară că un alt aspect care denotă ilegalitatea refuzului contestat şi pune la îndoială obiectivitatea pârâtului la examinarea celor invocate de către mine în cererea prealabilă, este argumentul acestuia precum că, „Prezentul răspuns este cu titlul informativ şi nu produce careva efecte juridice şi nu poate fi contestat".

Susține că în conformitate cu prevederile art.39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit, iar orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 (drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă) sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente, respectiv, argumentul pârâtului în această privinţă este nefondat, astfel încălcându-se dreptul meu la apărare şi acces la justiţie, drepturi garantate de art.20, 26 din Constituţia Republicii Moldova.

Invocă că în temeiul Legii nr.65/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor şi a candidaţilor la funcţia de judecător al Curţii Supreme de Justiţie, a fost creată Comisia pentru evaluarea integrităţii judecătorilor şi a candidaţilor la funcţia de judecător al Curţii Supreme de Justiţie (denumită în continuare - Comisia de evaluare), ca urmare, în baza legii sus-citate,

de către terţ a fost desfăşurat concursul pentru ocuparea funcţiilor în cadrul Secretariatului Comisiei de evaluare. Concursul presupunea câteva etape, ultima fiind verificarea de către pârât a antecedentelor candidatului. Una din funcţii scoase la concurs a fost cea de Senior Analyst, postul pentru care am aplicat. Remarcă că a fost declarat de către Comisia de evaluare învingător la toate etapele premergătoare ultimei etape de verificare efectuate de către pârât, la solicitarea terţului, însă ulterior a fost informat de către terţ, că, deoarece verificarea antecedentelor de către pârât a dat un rezultat negativ, nu a fost acceptat de către Comisia de evaluare pentru a fi angajat în funcţia de Senior Analyst.

În acest sens menţionează că, nu a fost niciodată urmărit nici de către autorităţile de drept naţionale, nici internaţionale, nu a fost pus sub urmărire penală, ceea ce demonstrează că nu a comis niciodată infracţiuni de corupere pasivă sau activă, dare sau luare de mită, trafic de influenţă, sau alte fapte penale, iar actul care demonstrează integritatea este cazierul judiciar detaliat seria/nr:STI-01 905788, eliberat la data de 12.07.2023, care, potrivit Instrucţiunilor privind ordinea de eliberare a cazierelor judiciare, cazierelor contravenţionale şi altor certificate de către Serviciul tehnologii informaţionale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul MAI nr.353/2016, este document oficial în care se consemnează faptul prezenţei înscrierilor în Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice privind tragerea la răspundere penală şi rezultatele examinării cauzelor penale, informaţia privind antecedentele penale stinse şi nestinse ale unei persoane, precum şi informaţia despre anunţarea în căutare a persoanelor.

Relevă că deoarece cele invocate defăimează în mod direct şi grav şi lezează onoarea, demnitatea şi imaginea mea profesională, am solicitat terţului furnizarea informaţiei cu referire la verificarea efectuată de către pârât, pentru a face cunoştinţă cu rezultatul negativ şi faptele care au stat la baza emiterii unei astfel de concluzii în privinţa candidaturii mele, însă a primit refuz, iar conform consimţământului pentru antecedente/verificare de lichidare semnat de către reclamant se indică că, doar rezultatele verificării antecedentelor/autorizaţiei vor fi transmise terţului ca autoritate de angajare şi contractare pentru postul la care a aplicat, însă nu se indică că şi materialele acumulate în procesul de verificare şi raportul de analiză operaţională în privinţa sa, în plus, se pun la îndoială acţiunile pârâtului în ce priveşte verificarea integrităţii/antecedentelor în privinţa sa, efectuată la solicitarea terţului.

Menționează că conform art.9 din Legea nr.65/2023, comisia de evaluare dispune de un secretariat, care este o structură fără personalitate juridică. Secretariatul Comisiei de evaluare este independent de orice autoritate şi instituţie publică şi funcţionează exclusiv în vederea asistării Comisiei de evaluare la realizarea competenţelor acesteia. Contractarea angajaţilor secretariatului se efectuează de către partenerii de dezvoltare.

Iar conform art.11 alin.(1) din Legea citată stabileşte că, evaluarea constă în verificarea integrităţii etice şi celei financiare a judecătorilor Curţii Supreme de Justiţie în funcţie la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv cei suspendaţi din funcţie şi a candidaţilor la funcţia de judecător al Curţii Supreme de Justiţie.

Declară că potrivit Legii nr.325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, certificatul de cazier privind integritatea profesională se eliberează de către Centrul Naţional Anticorupţie la solicitarea conducătorului entităţii publice sau persoanei împuternicite de acesta (solicitant) în procesul de încadrare în entităţile publice. Certificatul de cazier privind

integritatea profesională atestă dacă persoana care candidează la funcţia publică a fost sau nu supusă testului de integritate profesională şi rezultatul obţinut.

Astfel relevă că, analizând normele citate supra, se confirmă că pârâtul are responsabilitatea de a verifica integritatea/antecedentele subiecţilor evaluaţi conform Legii nr.65/2023 şi a integrităţii profesionale a persoanelor care candidează la funcţia publică, în acest caz indică că postul pentru care a aplicat în Secretariatul Comisiei de evaluare nu se încadrează în aceste categorii de funcţii.

Declară că totodată, Legea nr. 124/2022 privind identificarea electronică şi serviciile de încredere stabileşte expres regimul juridic al documentului electronic şi circulaţia electronică a documentelor, potrivit căreia documentul electronic poate fi expediat şi recepţionat cu ajutorul sistemelor informaţionale şi de comunicaţii electronice şi/sau al purtătorilor materiali (art. 41 alin.(1)), iar verificarea autenticităţii documentului electronic se efectuează prin verificarea, cu ajutorul dispozitivelor de verificare a semnăturilor electronice sau a sigiliilor electronice şi/sau al produsului, a autenticităţii semnăturii electronice sau a sigiliului electronic (art. 43 alin. (2)).

Pe această cale, remarcă faptul că refuzul contestat, deşi a fost semnat electronic, i-a fost comunicat prin poştă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepţie, ceea ce contravine normelor precitate supra în acest sens.

În acest caz atrage atenţia că, semnătură electronică are aceeaşi valoare juridică cu aceea olografă, doar că modul cum „funcţionează” semnătura electronică face ca documentul semnat cu aceasta să fie valabil în acest sens doar dacă se află în mediul electronic, nu şi dacă este imprimat, astfel în momentul în care un document semnat electronic a fost printat, el nu mai are valoarea unui document semnat cu semnătură olografa, pentru că în momentul în care documentul electronic a fost printat, hârtia exhibă doar nişte cifre şi litere care nu pot să confirme prin ele însele că documentul nu a fost modificat după aplicarea semnăturii electronice şi astfel nu poate fi verificat dacă semnătura electronică aplicată este validă.

Prin urmare solicită ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Centru pentru Cooperare Juridică Internațională, anularea refuzului nr. *****, constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din *****, obligarea eliberării copiilor de pe rezultatele verificării de antecedente a candidaturii lui ***** pentru postul de *****, efectuată la solicitarea Centrului pentru Cooperare Juridică Internațională, obligarea informării reclamantului privind investigațiile sau procedurile penale în privința acestuia, obligarea dezmințirii informației prezentată *****-lui ca fiind bazată pe relatări false și nefondate despre integritatea reclamantului, încasarea prejudiciului moral de ***** lei.

În ședința de judecată reclamantul ***** reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Centrului Național Anticorupție reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat respingerea acțiunii din motivele invocate în referință.

În rest, în ședința de judecată, nu s-a prezentat terțul Centru pentru Cooperare Juridică Internațională, fiind citat legal.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei ***** în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, răspunsul Centrului Național Anticorupție nr. *****, reprezintă un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi <u>*respinsă*</u>, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată

competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din materialele cauzei și explicațiile părților că la *****, în adresa Centrului Naţional Anticorupţie (în continuare CNA) a parvenit cererea privind accesul la informaţie de la reclamantul *****, prin care sa solicitat expedierea în adresa sa o copie de pe

rezultatele verificării de adecedente, ce a fost întocmit şi expediat de către CNA, în adresa ***** (*****).

La *****, reclamantul a fost informat prin răspunsul cu nr. ***** că, Centrul Naţional Anticorupţie nu dispune de informaţia solicitată, fiind întocmită în exemplar unic prezentat în conformitate cu consimţământul semnat.

Suplimentar reclamantul a fost informat că Centrul Naţional Anticorupţie nu coordonează şi/sau aprobă deciziile altor entităţi, urmând să se adreseze către autoritatea responsabilă de procesul de angajare şi contractare pentru posturile anunţate nemijlocit de acesta.

Se reține că reclamantul la ***** prin cerere prealabilă repetat solicită aceia-şi informaţie însă invocă deja careva temeiuri cu conţinut practic identic ca şi în acţiunea/cererea înaintată, fiind informat repetat prin răspunsul nr. ***** că Centrul Naţional Anticorupţie nu dispune de informaţia solicitată.

La *****, în adresa Centrului Naţional Anticorupţie a parvenit cererea privind accesul la informaţie de la reclamantul *****, prin care sa solicitat expedierea în adresa sa o copie de pe rezultatele verificării de adecedente, ce a fost întocmit şi expediat de către CNA, în adresa ***** (*****).

La *****, fiind informat prin răspunsul cu nr. ***** că, Centrul Naţional Anticorupţie nu dispune de informaţia solicitată, fiind întocmită în exemplar unic şi remisă solicitantului.

În unison cu art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În conformitate cu ***art. 35 din Legea privind accesul la informaţie nr. 982-XIV din 11.05.2000,***

Articolul 35. Dispoziţii tranzitorii

(1) Cererile de solicitare a accesului la informaţiile oficiale depuse până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează şi se soluţionează conform legislaţiei în vigoare la data depunerii cererii.

(2) Acţiunile în contencios administrativ şi cererile de chemare în judecată înaintate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează şi se soluţionează conform legislaţiei în vigoare la data înaintării acţiunii.

Astfel raportînd prevederea legală indicată supra, ținînd cont de faptul că acțiunea a fost intentată la 29.12.2023, instanța va aplica prevederile Legii privind accesul la informaţie nr. 982-XIV din 11.05.2000, abrogată ulterior prin Legea privind accesul la informaţiile de interes public nr. 148 din 09.06.2023 (în vigoare 08.01.2024).

În conformitate cu ***art. 1 din Legea privind accesul la informaţie nr. 982-XIV din 11.05.2000***, prezenta lege reglementează:

(1) Prezenta lege reglementează:

a) raporturile dintre furnizorul de informaţii şi persoana fizică si/sau juridică în procesul de asigurare şi realizare a dreptului constituţional de acces la informaţie;

b) principiile, condiţiile, căile şi modul de realizare a accesului la informaţiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informaţii;

d) drepturile solicitanţilor informaţiei;

e) obligaţiile furnizorilor de informaţii în procesul asigurării accesului la informaţiile oficiale;

f) modalitatea apărării dreptului de acces la informaţie.

(2) Nu constituie obiect al prezentei legi raporturile care au legătură tangenţială cu raporturile enumerate în alineatul (1) al prezentului articol şi se referă la:

a) colectarea, prelucrarea, depozitarea şi garantarea integrităţii informaţiilor;

b) prezentarea obligatorie a informaţiilor prevăzute de lege de către persoane private autorităţilor publice, instituţiilor publice;

c) accesul autorităţilor publice, instituţiilor publice, persoanelor fizice şi/sau juridice, abilitate cu gestionarea unor servicii publice, la informaţiile aflate în posesia altor asemenea autorităţi publice, instituţii publice, persoane fizice şi/sau juridice;

d) furnizarea informaţiilor referitoare la propria activitate de către persoane fizice şi juridice private, partide şi formaţiuni social-politice, fundaţii, asociaţii obşteşti.

În acord cu ***art. 6 din aceeași lege***,

(1) În sensul prezentei legi, informaţii oficiale sînt considerate toate informaţiile aflate în posesia şi la dispoziţia furnizorilor de informaţii, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziţia lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept.

(2) În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informaţii sînt considerate:

1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea):

a) orice hîrtie sau alt material pe care există un înscris;

b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie;

c) orice hîrtie sau alt material pe care sînt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze;

d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism;

e) orice alt înregistrator de informaţie apărut ca rezultat al progresului tehnic;

2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informaţii menţionaţi la punctul 1) al prezentului alineat;

3) orice parte a unei copii sau reproduceri menţionate la punctul 2) al prezentului alineat.

(3) Informaţiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziţia solicitanţilor în ordine generală.

Potrivit ***art. 7 din legea indicată***, (1) Exercitarea dreptului de acces la informaţie poate fi supusă doar restricţiilor reglementate prin lege organică şi care corespund necesităţilor:

a) respectării drepturilor şi reputaţiei altei persoane;

b) protecţiei securităţii naţionale, ordinii publice, ocrotirii sănătăţii sau protecţiei moralei societăţii.

(2) în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informaţiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepţia:

a) informaţiilor atribuite la secret de stat, reglementate prin lege organică, a căror divulgare neautorizată sau pierdere poate aduce atingere intereselor şi/sau securităţii Republicii Moldova;

b) informaţiilor confidenţiale din domeniul afacerilor, prezentate instituţiilor publice cu titlu de confidenţialitate, reglementate de legislaţia privind secretul comercial, şi care ţin de producţie, tehnologie, administrare, finanţe, de altă activitate a vieţii economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor;

c) informaţiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viaţa privată a persoanei, protejată de legislaţia privind protecţia datelor cu caracter personal;

d) informaţiilor ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informaţii ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfăşurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă şi imparţială a cazului său, ori ar pune în pericol viaţa sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislaţie;

e) informaţiilor ce reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigaţii ştiinţifice şi tehnice şi a căror divulgare privează autorii investigaţiilor de prioritatea de publicare sau influenţează negativ exercitarea altor drepturi protejate prin lege.

(3) Dacă accesul la informaţiile, documentele solicitate este parţial limitat, furnizorii de informaţii sînt obligaţi să prezinte solicitanţilor părţile documentului, accesul la care nu conţine restricţii conform legislaţiei, indicîndu-se în locurile porţiunilor omise una din următoarele sintagme: "secret de stat", "secret comercial", "informaţie confidenţială despre persoană". Refuzul accesului la informaţie, la părţile respective ale documentului se întocmeşte cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege.

(4) Nu se vor impune restricţii ale libertăţii de informare decît dacă furnizorul de informaţii poate demonstra că restricţia este reglementată prin lege organică şi necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale persoanei sau protecţiei securităţii naţionale şi că prejudiciul adus acestor drepturi şi interese ar fi mai mare decît interesul public în cunoaşterea informaţiei.

(5) Nimeni nu poate fi pedepsit pentru că a făcut publice anumite informaţii cu accesibilitate limitată, dacă dezvăluirea informaţiilor nu atinge şi nu poate să atingă un interes legitim legat de securitatea naţională sau dacă interesul public de a cunoaşte informaţia depăşeşte atingerea pe care ar putea să o aducă dezvăluirea informaţiei.

*Iar conform **art. 8 din legea menţionată**,*

(1) Informaţia cu caracter personal face parte din categoria informaţiei oficiale cu accesibilitate limitată şi constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieţii private, intime şi familiale.

(2) Accesul la informaţia cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal.

În corespundere cu ***art. 10 din legea citată***,

(1) Persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie.

(2) Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decît în condiţiile legii.

(3) Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia dea-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.

Conform ***art. 12 din lege***,

(1) Informaţiile oficiale vor fi puse la dispoziţia solicitanţilor în baza unei cereri scrise sau verbale.

(2) Cererea scrisă va conţine:

a) detalii suficiente şi concludente pentru identificarea informaţiei solicitate (a unei părţi sau unor părţi ale acesteia);

b) modalitatea acceptabilă de primire a informaţiei solicitate;

c) date de identificare ale solicitantului.

(4) Cererea poate fi înaintată verbal în cazurile în care este posibil răspunsul pozitiv, cu satisfacerea imediată a cererii de furnizare a informaţiei. În cazul în care furnizorul intenţionează să refuze accesul la informaţia solicitată, el va informa solicitantul despre aceasta şi despre posibilitatea depunerii unei cereri scrise.

(5) Elaborarea şi furnizarea unor informaţii analitice, de sinteză sau inedite pot fi efectuate în baza unui contract între solicitant şi furnizorul de informaţii, contra unei plăţi negociabile, dacă furnizorul va fi disponibil şi în drept să realizeze o asemenea ofertă.

În conformitate cu ***art. 13 din legea indicată***,

(1) Modalităţile accesului la informaţiile oficiale sînt:

a) audierea informaţiei pasibile de o expunere verbală;

b) examinarea documentului (unor părţi ale acestuia) la sediul instituţiei;

c) eliberarea copiei de pe documentul, informaţia solicitate (de pe unele părţi ale acestora);

d) eliberarea copiei traducerii documentului, informaţiei (unor părţi ale acestora) într-o altă limbă decît cea a originalului, pentru o plată suplimentară;

e) expedierea prin poştă (inclusiv poşta electronică) a copiei de pe document, informaţie (de pe unele părţi ale acestora), copiei de pe traducerea documentului, informaţiei într-o altă limbă, la cererea solicitantului, pentru o plată respectivă.

(2) Extrasele din registre, documente, informaţii (unele părţi ale acestora), în conformitate cu cererea solicitantului, pot fi puse la dispoziţia persoanei date, într-o formă rezonabilă şi acceptabilă pentru aceasta, spre a fi:

a) examinate la sediul instituţiei;

b) dactilografiate, fotocopiate sau copiate într-o altă modalitate ce ar asigura integritatea originalului;

c) înscrise pe un purtător electronic, imprimate pe casete video, audio, alt purtător rezultat din progresul tehnic.

În concordanță cu ***art. 15 și 16 din actul legislativ vizat***,

(1) Cererile scrise cu privire la accesul la informaţie vor fi înregistrate în conformitate cu legislaţia cu privire la registre şi petiţionare.

(2) Cererile respective vor fi examinate şi satisfăcute de funcţionarii publici responsabili de furnizarea informaţiilor.

(3) Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepţionarea şi conştientizarea acestora.

(4) În cadrul satisfacerii cererii privind accesul la informaţie, furnizorii vor lua toate măsurile necesare pentru nedivulgarea informaţiilor cu acces limitat, pentru protecţia integrităţii informaţiilor şi excluderea accesului nesancţionat la ele.

Articolul 16. Termenele de satisfacere a cererilor de acces la informaţie

(1) Informaţiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziţia solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai tîrziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informaţie.

(2) Termenul de furnizare a informaţiei, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituţiei publice dacă:

a) cererea se referă la un volum foarte mare de informaţii care necesită selectarea lor;

b) sînt necesare consultaţii suplimentare pentru a satisface cererea.

(3) Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informaţiei şi despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului iniţial.

În acord cu ***art. 20 din lege***,

(1) Pentru furnizarea informaţiilor oficiale pot fi percepute, în afara excepţiilor prevăzute de lege, plăţi în mărimile şi conform procedurii stabilite de organele reprezentative, acestea fiind vărsate în bugetul de stat.

(2) Mărimile plăţilor nu vor depăşi mărimile cheltuielilor suportate de către furnizor pentru facerea copiilor, expedierea lor solicitantului şi/sau pentru traducerea, la cererea solicitantului, a informaţiei, documentului.

(3) Plăţile pentru furnizarea informaţiilor analitice, de sinteză sau inedite, executate la comanda solicitantului, se vor stabili conform contractului dintre solicitant şi furnizorul de informaţii.

(4) Vor fi puse, fără plată, la dispoziţia solicitanţilor, informaţiile oficiale care:

a) ating nemijlocit drepturile şi libertăţile solicitantului;

b) sînt expuse oral;

c) sînt solicitate pentru a fi studiate la sediul instituţiei;

d) prin faptul că au fost furnizate, contribuie la sporirea gradului de transparenţă a activităţii instituţiei publice şi corespunde intereselor societăţii.

(5) În cazurile în care informaţia pusă la dispoziţia solicitantului conţine inexactităţi sau date incomplete, instituţia publică este obligată să efectueze rectificările şi completările respective gratuit, cu excepţia cazurilor în care completarea informaţiei implică eforturi şi cheltuieli considerabile care n-au fost prevăzute şi taxate la eliberarea primară a informaţiilor.

(6) Instituţia publică va aduce la cunoştinţa solicitanţilor într-un mod cît mai adecvat şi mai amănunţit posibil modalitatea de calculare a plăţilor pentru furnizarea informaţiei.

Articolul 21. Dispoziţii generale privind apărarea dreptului de acces la informaţie

(1) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atît pe cale extrajudiciară, cît şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă.

(2) Persoana, de asemenea, se poate adresa pentru apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime Avocatului Poporului.

(3) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acţiune sau inacţiune a persoanei responsabile pentru primirea şi examinarea cererilor de acces la informaţii, dar în special cu privire la:

a) refuzul neîntemeiat de a primi și înregistra cererea;

b) refuzul de a asigura accesul liber şi necondiţionat la registrele publice aflate la dispoziţia furnizorului de informaţii;

c) încălcarea termenelor şi procedurii de soluţionare a cererii de acces la informaţie;

d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informaţiilor solicitate;

e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informaţiile solicitate;

f) atribuirea neîntemeiată a informaţiei la categoria informaţiilor care conţin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informaţii oficiale cu accesibilitate limitată;

g) secretizarea neîntemeiată a unor informaţii;

h) stabilirea plăţii şi mărimii acesteia pentru informaţiile furnizate;

i) cauzarea unor prejudicii materiale şi/sau morale prin acţiunile ilegale ale furnizorului de informaţii.

(4) În cadrul soluţionării litigiilor privind accesul la informaţie, organele competente vor întreprinde măsuri pentru protejarea drepturilor tuturor persoanelor ale căror interese pot fi atinse prin divulgarea informaţiei, inclusiv se va asigura participarea acestora în cadrul procesului în calitate de terţă parte.

(5) Instanţa de judecată, în cadrul examinării litigiilor privind accesul la informaţie, va întreprinde toate măsurile rezonabile şi suficiente de precauţie, inclusiv convocarea şedinţelor închise, pentru a evita divulgarea informaţiilor, accesul limitat la care poate fi îndreptăţit.

Astfel, instanța reține faptul că, accesul la informațiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activității autorităților/instituțiilor publice, de stimulare a formării opiniilor şi participării active a populației la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic.

Din perspectiva Codului Administrativ informațiile sunt acte reale, în acest sens, acțiunea deferită judecății se circumscrie acțiunii în realizare și nicidecum acțiunii în obligare, or, partea reclamantă nu pretinde emiterea unui act administrativ ci furnizarea informației. Această clarificare este una esențială și definitorie pentru a delimita spectrul acțiunilor de contencios administrativ și maniera de valorificare a acestora.

Este de remarcat că, dreptul de acces la informație nu este un drept absolut, iar limitarea acestuia constituie o derogare cu totul excepțională de la principiul liberului acces la informațiile de interes public. Există o serie de situații prevăzute exhaustiv de lege, care impun furnizorului obligativitatea oferirii refuzului în furnizarea anumitor categorii de informații.

In concreto, Centrul Național Anticorupție în prezenta speță, a acționat transparent.

Astfel în hotărîrea nr. 19 din 22.06.2015 privind interpretarea articolului 34 alin. (3) din Constituţia Republicii Moldova, Curtea Constituţională a Republicii Moldova a stabilit următoarele:

”50. În acest sens, Curtea reține că limitarea dreptului la informație trebuie să urmărească aceste scopuri legitime.

54. Așadar, autoritățile și instituțiile publice trebuie să argumenteze existența scopului legitim și legătura dintre documentul sau informația clasificată ca secret de stat cu urmărirea acestui scop legitim.

76. Curtea atrage atenția autorităților publice ca, în deciziile referitoare la secretizarea informațiilor, ***să ia în considerare în primul rând interesul public cu privire la cunoașterea informației.”***

Prin urmare, îngrădirea accesului la informaţiile oficiale poate avea loc în cazul în care informaţiile solicitate constituie date cu caracter personal, iar divulgarea acestora reprezintă o imixtiune în viaţa privată a persoanei protejată de legislaţie.

La acest capitol, instanța reține că Centrul Național Anticorupție, a examinat cererea reclamantului nr. ***** din ***** privind accesul la informație, precum și cererea prealabilă din *****, în termenul prevăzut de lege, cu emiterea în acest sens a răspunsurilor nr. ********** și respectiv nr. *****, care au fost aduse la cunoștință reclamantului (petiționarului). Prin urmare, este de apreciat drept neîntemeiat și declarativ argumentul reclamantului precum că, prin neprezentarea informaţiei solicitate, i-a fost lezat dreptul constituţional la informaţie, fiind încălcată norma Legii privind accesul la informaţie. Or, autoritatea publică pîrîtă, și-a onorat obligațiunile oferind petiționarului răspuns la petiția adresată, iar în cazul dat, au fost respectate drepturile petiționarului, iar petiționarul/reclamant, nu are nici un drept de a solicita unei instituții întreprinderea acțiunilor în vederea exercitării de către ultima a unui drept.

Astfel, dezacordul petiționarului/reclamantului, cu răspunsurile primit la petiție, este invocat declarativ, or, petiționarul nu poate pretinde ca răspunsul la cerere sa să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, iar stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Totodată, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a prevederilor legale sub aspectul inițierii procedurii administrative, motivării actelor administrative contestate prin prisma prevederilor art. 118 din Codul administrativ, precum și a dreptului discreționar consfințit în art. 225 alin. (2) Cod Administrativ.

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral, instanța o consideră neîntemeiată și pasibilă de respingere din următoarele considerente.

Astfel, la examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral instanța conchide că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Prin prisma art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Instanța reţine că, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral o exercită partea vătămată, de aceea în cerere despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice

de către cine, în ce circumstanţe şi în baza a căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţele morale (psihice) sau fizice, prin care se manifestă acestea.

Astfel la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

Prin urmare raportînd norma indicată supra și ținînd cont de faptul că reclamantul nu a probat cauzarea din partea pîrîtului a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în bani, instanța va respinge pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de ***** lei ca fiind neîntemeiată.

Totodată conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

În contradicție cu normele indicate supra instanța reține că al materialele dosarului nu sunt anexate careva probe privind temeinicia pretențiilor formulate în prezenta acțiune.

În lumina celor menționate, instanța conchide că pretențiile deferite judecății sunt neîntemeiate

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța conchide că actul administrativ contestat în prezenta speță este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivat și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru actului contestat, nu atinge nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actului administrativ contestat în prezenta speță.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul administrativ contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea refuzului nr. *****, constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din *****, obligarea eliberării copiilor de pe rezultatele verificării de antecedente a candidaturii lui ***** pentru postul de *****, efectuată la solicitarea Centrului pentru Cooperare Juridică Internațională, obligarea informării reclamantului privind investigațiile sau procedurile penale în privința acestuia, obligarea dezmințirii informației prezentată *****-lui ca fiind bazată pe relatări false și nefondate despre integritatea reclamantului, încasarea prejudiciului moral de ***** lei. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Centru pentru Cooperare Juridică Internațională, privind anularea refuzului nr. *****, constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din *****, obligarea eliberării copiilor de pe rezultatele verificării de antecedente a candidaturii lui ***** pentru postul de *****, efectuată la solicitarea Centrului pentru Cooperare Juridică Internațională, obligarea informării reclamantului privind investigațiile sau procedurile penale în privința acestuia, obligarea dezmințirii informației prezentată *****-lui ca fiind bazată pe relatări false și nefondate despre integritatea reclamantului, încasarea prejudiciului moral de ***** lei.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva Centrului Național Anticorupție, terț Centru pentru Cooperare Juridică Internațională, privind anularea refuzului nr. *****, constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din *****, obligarea eliberării copiilor de pe rezultatele verificării de antecedente a candidaturii lui ***** pentru postul de *****, efectuată la solicitarea Centrului pentru Cooperare Juridică Internațională, obligarea informării reclamantului privind investigațiile sau procedurile penale în privința acestuia, obligarea dezmințirii informației prezentată *****-lui ca fiind bazată pe relatări false și nefondate despre integritatea reclamantului, încasarea prejudiciului moral de ***** lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei ***** sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii